

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **N. G.**, zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s., se sídlem Kovářská 939/4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 3. 2018, č. j. 60 Az 10/2018 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2018, č. j. OAM-14/DS-PR-P18-2018, žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, pro nepřipustnost žádosti podle § 10a odst. 1 písm. b) téhož zákona. Dále žalovaný konstatoval, že státem příslušným k posouzení žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, je Rumunsko.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni a současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s. ř. s.

[3] Krajský soud usnesením ze dne 9. 3. 2018, č. j. 60 Az 10/2018 – 24, žalobě nepřiznal odkladný účinek.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti výše uvedenému usnesení krajského soudu kasační stížnost, ve kterém vyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím soudu a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Kasační stížnost je nepřipustná.

[6] Důvody nepřipustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřipustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[7] Citované ustanovení zákona nepřipouští podat kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě; ke stejnému výkladu dospěla i ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu. Zdejší soud se k procesně obdobné situaci vyjádřil svým usnesením ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 As 10/2005 - 46: *„Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má proto i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé [...].“*

[8] Tento závěr potvrdil i Ústavní soud např. v usnesení z 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05. Ústavní soud k tomu uvedl, že *„[v] souladu s ustanovením § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhověl či nikoli. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Pokud by této žalobě bylo vyhověno a meritorní správní rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno, lze se postupem, který je upraven v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, domáhat náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím. Nejvyšší správní soud tedy postupoval správně, když podanou kasační stížnost směřující proti rozhodnutí krajského soudu, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě, jako nepřipustnou odmítl.“*

[9] Uvedená judikatura je plně aplikovatelná i na posuzovaný případ. Kasační stížnost stěžovatele směřuje proti usnesení krajského soudu, jímž byla zamítnuta žádost o přiznání odkladného účinku žalobě. V souladu s § 104 odst. 3 písm. c) je nepřipustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, jímž je i rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě. Nejvyššímu správnímu soudu tedy ze zákona nepřísluší hodnotit věcnou správnost napadeného usnesení krajského soudu.

[10] Kasační stížnost stěžovatele tedy směřovala proti usnesení, které je podle své povahy dočasné, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[11] S ohledem na nepřipustnost podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2018

Mgr. David Hipšr
předseda
senátu